

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Marytala Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Je su li hasnovite mravlje?

Vnogokrat je naprvo bilo stavljeno takovo pitanje, jesu li mravlje hasnovite, ili pako kvara čineće životinje? Od vekše strani ljudih toga odgovora dobavljamo, da su one škodljive. Na takov kvar se ljudi pozivaju, koji nije kvar, dapače od mravljah niti ne izhadja. Ne davno se bil tužil jeden človek vu letnoj dobi, da njegove cukorice repe listje mravlje i pavuki svu su bili na nikaj deli. Takovo dugovanje dakle jeden človek drugomu vu vusta dade, pak iz toga po malim čela legenda postane, da ovdí i ovdí navadne su mravlje i pavuki cukoricu na nikaj spraviti. Akoprem verak mravlja cukorice listje ne jede. Pak nije niti pretrucana; ar od cukorice repe tuliko črnih listnatih vuših navadno je grmesljivi, da one iz cukornatoga soka veselo živetí moreju. Što se pako pavuka tiče, da on ne živi od cukorice listja, od toga vu novinah niti nam nije potrebno svedočanstva davati.

Nekoja iskustva ima od mravljah opnašanja. Gdo guder se more uvjeriti o tom i sam takaj, ako vrta ima okolo svojega stana, da kak lahko more postati nepravíć ni još prama živinam takaj.

Pred dvemi ljetmi jeden gospon od črešnjovih črvekov života vzeme si u predlog. Vu črešnji je višekrat moći videti jednog ili dva beznogate male črveke, iz kojih kasnije jako lépe pisane muhice naplodju.

Vu velikoga teglina dna del je bil zemlju, koju s črvivemi črešnjajami je bil pokril. Ovu posudu metne svoje hiže na to iliti pod. Za kratko vréme iz sada izvalili su se mali črveki, koji vu teglin položenu zemlju požurili su se skriti i vu jednu klubku spravili, koji na žutkaste farbe babe su se bili premenili. Na tretji dan je bil opazil vu onim teglinu množina malih črnih mravljah gori doli hoditi, koje su se izraven medju črešnje bile naputile. Taki je bil opazil, kaj iščeju tamo, mozbit črešnjevo meso? Niti na pameti njim ni bilo! Kad je gornju stran gori bil odkril, izpazi do jezero malih črnih mravljah, koje su na črveke vadasile bile. Vu onim hipu, kad su črveki iz črešnjovoga zrna van bili došli, ajdi po njem po pet šest malih mravljah jednoj prigne njega, zadavi na male falačke iz drobitju iz svom mogućnostjam odonut neseju. Nego s ovim su još ni bile zadovoljne, potlam su i ped zemljom počele iskati tak, da ov mali črni šereg mravljah do zadnjega črveka su bile izpraznile.

Ovi črešnjevi kukci iz sada takaj su navadni van izlaziti, dodju do zemlje i tam se počnu ploditi. Ove male stvari, koje su iz črveki vu hiži tako baratale, spadaju medju naj menjši plod mravljah. Pri nas vu magjarskim orsagu ova ploda je jako prosta. Po hižah navadno su takaj dobivati, koje nad vrata ili pako čez oblok dolezeju nutri i tamo gnezdju. Istina, da vu hižah i vu špazu ni su baš povoljni gosti, kajti vu mašći, putru, masli i vu drugih za jelo pot-

rebne dugovanjah na velike čopore navadne su se nastaniti, tak da se sve črni od njih. Ali tim si tak moremo pomoći, da takova dugovanja na višeše mesto položimo. Ar mravlje ormarov po dolnoj strani navadne su samo najbolje ziskavati.

Da na samoči vrtlaru mravlje na hasen jesu po svojem do sadašnjem iskustvu veli, da more slobodno reći. Vu njegovim vratu na tuliko fundaju škodljivih črvekov, da črvivih črešnjih jako malo moći najti.

Ako dakle ove male mravljiće tak posluju, moremo si misliti, kak onda delaju vekše rase mravljah. Mozbit po selskih hižah mravljiće, koje mi niti ne spazimo, čistju stanja od takovih kukcov, kojih po varaših vu obilnosti moći izpaziti, pri nas se nemogu nastanuti, da pače neprestanome nje fundaju.

(Konec sledi.)

Kaj je novoga?

Tri stotin ljudih spomrlo.

Iz Pittsburga od strahovite nesreće telegrafiraju. Vu Pensilvaniji poljeg Johnstovne vu kambrie lapornoj rudi je ogenj nastal, koj je do šest stotin pod zemljom poslujućih ljudih bil pokopal. Kad su počeli ove nesrećnike odkopati sreća im bila vendar poslužila, da su do tri sto živih mogli osloboditi. Susedne rude su sve bili zaprli, ar su delavni rudari nesrećnikom na pomoć morali priteći.

Z A B A V A

Nije svaki pijani, pijanee.

Ono tobož ozbiljno držanje, kojim se pripiti hoće jednako na nogah držati, ili jednaki pravcem putem dalje iti, a unutarnja nieka sila, ili bolje rekuć slabost, ga sad na lievo, sad na desno vleće, sad naprvo pošikava a sad opet zaustavlja, ono ozbiljno velim držanje, kojim on to želi prikriti pak se ukočeno drži, kak da je iz drveta, ali mu sve nikaj nepomaže, dieluje na gledalce smiešno, da se mnogi od smieha tresu, videći takovoga natrušenoga putem drukati i se popikavati. Pak ipak razlogi takovomu nedoloznomu stanju su više krat i žalostni, akoprem bi neizkusen čoviek mislil, da tomu zrok mora uvijek biti ili prekomierni veselje ili želja za alkoholom. Koliko krat je natrušenosti razlog srditost, koliko krat žalost, onda glad, zima i ostale nevolje. Čoviek misli u takovem neugodnem položaju zestokim pitjem se omamiti, za da barem na nieko kratko vrieme svoje žalostno stanje zaboravi. Ja iz tog razloga držim za neumiestno, ako se u varašu ili na selu dieca okolo

pijanoga sakupe, pak ga onda draže, bockaju i izsmiehavaju; a za još nepristojnije držim, ako odrasli to gledaju pak se od smieha tresu, kak da je taj prizor najveselij i najviše smieha vriedan na svietu.

Protivno! — Ja sam prije nekoliko godina na mojem navadnem putovanju koruškom, tirolom, bavarskom i štajerskom se na kratko vrieme zadržal u Gradcu i tam sam u varašu videl niekog prigritog seljaka, kojega hoću mojim vriednim čitatelem predstaviti i to baš radi toga, da se vidi, da je toga siromaka natrušenost više plaća nego li smieha vriedna.

Išel sam se najme u varaški park šetat. Bilo je mieseca Majuša, i park, koj se na polovicu okolo nutarnjega varaša i Slosberga razprostire, se u najliepše odielo hitil. Tu su cvali i dišali jasmint, magnolie i mlade ružice, kak da se hoću naticati, koja bu bolje; tu su starodrevni si nateknuli svoje bieie, i crvene svieće; tu je štatua Anastaziusa Grúna gledala, kak da je kraj protulietja, on najme pjesnik Grún, koj je cielo svoje življenje protulietje spieval, tu su pri velikem zdencu ribe, koje tu vodeni bogovi drže, vodu sipale iz svojih klunovah u vis u friški zrak; tu se je u pari izplajju-

juće vode boltala jedna puga za drugom; tu je ova ciela sanjarija pred onom šumicom hranila jednu liepu sronicu, a svajerica je hranila tu svoje kravice, a penzionirani činovnici i oficiri, svoje kose i drozde i konačno, onde se razlieva militarska muzika, da se je mnoga mlada nogica na ples gibala.

Po sredini, kroz cielo ovo prirodno veselje pako je opoletavajuć se, drukal nieki seljak u prosti darovec oblečeni, te je svojim nogami grabil, kak da mora šnjimi ondešnju svu travu pokositi, a kltomu mu je za njegov hod bila ciela širina puta potrebna, makar da to onuda šetajućim se grolicam barunešam i generalicam nije bilo po volji. On je to svojim cik-cak hodom tak zpravlad, kak da mora svako drvo cieloga drvoreda iz bliza poluknuti — i anda je bilo jasno, da se je božjeg dara prekomerno uživak tak, da je svaku stazu dvostruko videl a ipak nijednu ne mogel najti, već se je uvijek popikaval na pretegnjene drote, kojimi se je čuvalo, da nitko nestane i nepogazi cvietnjak ili ledinu.

To sve pak je dražilo surove dečke, te su ga sprovadjali med smiehom i tulenjem. Ali vrhu česa su se osupnuli, ne samo niežne mlade gospodične, već i tvrdji bradatí

Veliki viher.

Tekućega meseca jedenajstoga dneva strahoviti viher je nastal u glavnom gradu Budapeštu. Najvećega kvara je učinil na Úllői putu, gde do deset drevih s korenjem je van izpuknuo. Poljeg Margit mosta pako prehitil je jedna kola iz kojih je Rapolter Janos 58 let star kućiš van opal i jako ranjeni postal, na tuliko, da su ga morali radi na telu trpećih ranah vu Rokuš špital odpeļjati.

Pešice preko čele Europe.

Hanslian Anton kolovratarski mešter se zavadao, da preko čele Europe, pešice preputavao bude a još k tomu bez krajcara penez na radaš pako svoju ženu i dete na s dvemi kotaćni kolah pred sobom je bil kotural. Ovaj tak seguren človek je 1900-ga leta septembra 12-ga počel iti iz Beča danas po poldan je došel dimo svojom familium skupa. Vu putovanju svojem je slikane poštarske karte prodavao, s onim dohodkom zdržavao je sebe i svoju familium. Taj blaženi človek osim toga od Nev-York Herald uredništva 10 jezer korun dobi premije za dugi put, koje ga bi za dve let moral napraviti, njemu pako je samo dvadeset i dva meseca potrebno bilo, dakle s pravim načinom zadobil vadlingu.

Pogibeljna šetnja.

Ove dane vu jutro vu Budapeštu oko šeste vure po željeznim mostu medju šinjami vidili su gori, doli hoditi jednoga muškarca. Vahtor k njemu stupi i zapita ovoga stranjskoga človeka: Da, kaj dela ovde? — Šetjem se, odgovori njemu taj nepoznati človek. Vahtor je redara pozval, koj je ovoga čudnovito ponašanja človeka k kapitanjskomu uredu odegnal. Ovdje se onda zeznalo da je taj nepoznati Sallai Gyula iz Temesvara rodjeni neoženjeni mlinarski detić, koj je sad ne davna iz bludnica žisel van. Sad iz nova ga obišla ponorost i nesrećen bi bil postal, akoga redar neodstrani od pogibeljnoga mesta.

Neumann Šalomon sin Štefekov

se je preselil vu Matijaševu hižu, na starim gruntu. — Tam bude magazine na-

dalje držal i svakovrstne kože: maršeće, te-leće, kozine, ovčje, zajčeve, lisičje, tvorcovce, zatim kosti, canjke, vojska i birsu kupuval.

Oružje vu dečinskih rukah.

Iz Titela od strahovite nesreće telegrafiraju. Praks Vilmoš 13 let star dečec svoju tetu Hild Aranku orsačkih škola učiteljicu od dadalica po nepazljivosti iz revolverom je strelil. Dečec se revolverom igral, nije znal da je nabit. Pištola vu tem hipu se šproži i nesrećna Hild Aranka na zemlju se mrtva zruši. Kuglja je njoj glavu pogodila i čele moždane raznela.

Kupeli aldovi.

Iz Keszthelja pišeju, da vu tak zvanom poloku Kala sad ne davna jeden za drugim tri peršone su bile svoja smrt našle. Jedna mala puca, jeden domobranski husar i jeden od trgovačke škole učenik. Sad opet poljeg Zalaegerszeg iz Martonfalve mlinarice na jedenput dvoje detce je bilo vu potok opalo, 8 let star Tóth Gyula i leta stara Mariška. Na veliku krik-u viku roditelji su se bili popašili, dečeca su za vreme ipak oslobodili, nego malu pucicu je voda sobom odnesla i samo kasnije su našli iz drobljeno njeno mrtvo telo.

Skup zvezani vu Dunaju.

Kmićne ljubavi drama došla je po poldan vu Kapitanski ured. Iz Ercsia, fejer-varmegjinske občine poglavarstvo po telegramu je javilo, da iz Dunaja jeden par mladih skup zvezanih mrtvih telah su bili van potegnuli. Ženskoga spola telo do dvadeset ili dvadeset dve leta, muško pako do dvadeset četiri let staro su spoznali. Na mladoga človeka opravi G. A. monogram biva. Pri času ova mrtva tela su iz Budapešte do Ercsia plivala prošastne dane nadkapitanstvo je podiglo istrigu.

Divji šipki.

I. Sužnik.

Od zvezde do zvezde hodil je gospodin Bog, da jeli vu redu držju njegovi anđeli ovoga sveta? — Vu jednim danu stupil je doli i na zemlju takaj.

Na polnočnoj strani sveta na čisto belim snegu, kojega človečanski sledi još do sada nisu po nečistili, čekala je na njega s poniznim naklonom — Sreća.

— Ti uredjuješ ove makulice človečanskoga naroda dela?

Moj gospodine — odgovori sreća. »Ti poljuknješ vu svakoga srđce?«

— Jedino samo narode želim videti. Nebudeš nikakve falinge našel.

Gospodin Bog je ni dal odgovora, nego k sebi pozove pravice svoje cherubine. Svoje kreljuti razpreztreju i leteli jesu.

Za kratko vreme jednoga goliata videli jesu. Strahovitoga hamra držeći vu svojoj ruki, lanca je koval. Takovu jakost je imal vu svojih žilah, da vruće iskre do jezero šlacije daleko letele jesu . . . jedna je na svamogućega Boga beloga plašća opala takaj, i krpu zežgala na njem.

Ognja je jeden gizdavi dečak rašil. S cimerom nakinčenoga škerlaka gizdavo noseći, popěva ruski.

— Gdo su ovi?

— Svemogućii ruski cesar.

— Kaj kuje?

— Robski lanac, koj preko celoga sveta segne!

— Nigdar nebude preko segel — odgovori gospodin Bog. — A gdo je ovaj dečak?

— Ovo je francuski narod!

Gospodin Bog i cherubini jesu jeden na drugoga gledali. —

Za kratko vreme su ober Oceanskoga morja lebdili.

Jeden moćni muž je oral na njem. Lešćeci njegov plug je jake brazde načinil na neizmernoj modroj vodi. Kad kod i jednoga cveta je obrnuo gori plug njegov . . . črlena krvava rosa se izpušćala iz znjega.

— Ovo je anđelski narod. Negda je ovo osobujno delo? pita sreća. — Nego tuzno delo. — veli gospodin Bog — niti pesme, niti od škorvanca glasa!

Sad su do Karpalov dospeli. Preko njih jeden rešt, tihi i žalostni. Njegove stene su poličene s černo-žutom farhom Kmićne farbe. Ovu su jalnosti i smrtne farbe.

Cherubin je izdrhtal. Črez težkih selez-

muževi, bilo je to: na kratkom vužincu je čez pleća pijanog tog seljaka visela i klimbetala mala rakica, koja je pri zaletavanju pijanoga udarala ružec na bližnja drvetja.

Radi toga sam se odputil proti predvarošju St. Leonhard te u samotnu Stifting dolinu, gde budem sam.

I tu sam prodril daleko u dolinu, medjutim je sunce pričelo zapadati i ja sam se moral u svoj stan povrnuti. Kad sam se povrnul, te u blizini kuće Roberta Hämerlinga, u kojoj je negda živel, pisal i umri, do šumice došel, koja se od jednog brežuljka do ceste proteže, — ah — tu u grmlju, liepo u hladu je naš seljak ležal te je rakuicu obima rukama objetu držal a svoju skosmanom bradom glavu, je na istu naslonil i — je spal i hrkal.

Već sam hotel tomu prizoru, koj mi se je već u parku ogavil, iz puta oditi, kad na jedan krat na zemlji spavajući si zdehne te su se posve jasno čule onako još na pol u sau izgovorene rieči: »O moj Hans!«

I taj uzdisaj je tako duboko žalostno zvonil i drhtal kroz zrak i u mojem srđcu, da sam nehotice postal te se postavil pred čovieka, koj je ovde sa mrtvačkom rakom u rukah svoje pijanstvo izspaval.

I kad sam mu u bledio zabrinuto lice pogledal, odpre i on oči te se oko sebe zgedava kak on, koj se iz kakove senje probudi, a čim opazi njegovo oko mrtvački lies i mene, opadnu mu dve debele suze u skosmanu bradu te si opet duboko zdehne: »O Bože moj, Bože moj, kaj sam ja učinil!«

»Napili ste se — velim mu spočitavajući — »pak ste onda sa ovim mrtvačkim lieosom tu, koj mora ipak u svakom čovieku ozbiljne misli probuditi, postali smieh dečarije i prezir zrelo mističih zrelih ljudih . . . sram bi vas moglo biti, da se u tako, na to rekuć žalostnom poslu, možete ovak bezrazumno opiti!«

»Ah, prava je istina gospone — odgovori med suzami seljak — »sada mi je jasno, kakov zločesti otac sam ja! . . . ali ja siromak nisam zlo misli . . . pak onda . . . ja ju već nisam mogel zdržati, tu bol . . . za mojem siromaškem, malem dragem Hanzekom!«

»Danas u jutro mi ga je Bog vzel, moga jedinoga sineka, a komaj je bil tri godine star . . . i ja bi si ga bil tak rad odhranil, pak sem ga neizmerno rad imal . . . radje, nego ikaj na svietu! — Oh dragi Bože, zakaj si mi to učinil? — Čim

sam te zbantuval, da si me ovak oštro kaštingoval? . . . Mi smo siromaki, ali mi podnašamo siromaštvo dobrovoljno, ja i moja žena; naše gladovanje, . . . mi podnašamo dragovoljno; naša herava koliba, . . . nam je dosta dobra, meni i mojoj ženi; naše polje tam gore na pečini, nije nam preprudnato, te nam je nije muka obdelavati, . . . ali da je naše diete moralo oditi, pak baš onda, kad je bilo najljubeznije, to već skoro nije za zdržati!«

»Pak onda baš radi toga, jer nam novci manjkaju te smo siromaki, sam se ja sam odlučil na put u varaš, za da si za mojega angeleka kupim rakuicu, njegovu zadnju i stalnu posteljicu, jer na taj način, ako budem se sam pogadjal, sam si misli, do-bim ju jeftinije, nego ako ju samo jednostavno naručim, a po putu u varaš iduć, sam se podjedno plakal, da su se ljudi za menom zgedavali.«

»A kad sam se pogodil te mi ju je stolar preko ramena obesil, skoro sam se od boli srušil — valjda i od slabine, jer već tri noći nisam niti oka stisnul niti nikaj jel, uvijek sam zajedno sa materom pri postelki bolesnoga mojega Hanzeka skoznuval te ga strazil i dvoril, ali sve nije nikaj hasnelo.«

nih gatrov blédoga obraza sužnik gledí. Pred resta oblokom jeden neobsedlani jahač, a na zemlji sablja.

— Zakaj si vzél od sužnika jahača? — Pita svemogući.

— Kajti je poklačil žnjim okruglu moju zemlju?

— Zakaj pako sablju?

Kajti je ranil žnjom céloga sveta.

— Vuznik ie tíha, s dostojanstvenom tíhoćum gledí vu kraja neimajuća.

Na jedenkrat iz obraza njegovoga črlena suzna kapla se izpustíla.

Tak vendar je istina! Ovo su požaluvanja suze!

Nego doli padajuća kaplja nije suza, nego krvava kaplja.

Pod kmíćnimi pubki skríta je trnava koruna, ona bude razcvéla lešćeće gjémante. S tíhim glasom píta gospodin Bog!

— Od koje dobi si sužnik?

— Već toga ima četíristo lét!

— A kak se zoveš?

— Magyarški orság!

II. Dunaj i Tísa.

Pod Titelom stojím, na bregu Tíse. Tíhi ljetní večer je bil . . . Pak ípak, kak da bí zrak pun bíl s takvim zdíhavanjem. Tísa vumíra!

Ono tam se već býli njezin slar: tojest Dunaj. Nekoja kapljíca se zgrábí za pesek, da bude tam ímala svoj sprevod, ostale pako, míllion í míllion odídeju tam, kam nje sud pelja. Vumírajuća Tísa vu staroga Dunaja narućaj prígne svoju glavu, pak stíhoma šepeće kak vu zímíci traplajući betezník.

Oh, kak lépo ímala sam žívljenje! Vu magjarskíh pećínah počélo se moje zvírálíšće vu magjarskoj zemlji bude takaj í kraj mojí! —

Sušljala sam po Karpatah pećínah, puna radostí sam bíla po dolnje magjarske zemlje ravínah, . . . spomínala sam se s vrbámí, vu nízní poslušála sam vu čardah veselíh popevkah aríje, vu kojíh tulíko ljúbaví íma, tulíko slóbode, tulíko túge.

Samo jedno sam ne bíla moguća vídeti, samo jedno . . . najmre Magjarske zemlje

! I onda . . . nekaj me je vleklo, da kad sam rákicu kupíl, još one nekolíko preostálíh seksérova zápijem, za da se malo okríepím pak mózbítí í na bol u srćdu zaborávím, pak se je onda samo na taj náćín moglo dogodítí, da mí je víno još ono malo razuma, kaj mí je poslíe smrtí mog Hanzeka preostalo, podpuno prevzelo . . . oh, Bože mojí, kak sam ja nevaljáni olac!

Ovak se je síromaški ćovíek túžil í me ní su prí tom suze na očí navrele, dapaće sam onak nekak u sebí ćutíl, kak da sam osramoćea radí moga prenáglóga suda nad tím síromakom, í da bí ga morál sa svímí onímí, kojí smo ga u prvom máhu za strastvenóga píjanca držálí, za odprošćenje mólíti.

Na kolíko sam ímal ljubezníh ríćíh í mogel batrívetí ćovíeka, koj je svoju bol za jedíním díetétom u vínu ílí žgánící utopíl, sam učiníl, te sam zadovoljnóstju mogel opazítí, da su mu se usníce malo podsmíehavale, kad se je s menóm razlájal skupa sa svojom rákicom na plećíh, te me je ízblíja to víše zadovoljítílo, nego hvalenje nad malím daróm, kojega sam mu mogel pružítí, za da sí prí tesaru dáde íztesatí íz hrastovoga drveto, debelí, jakí í dugotrajní kríz na grob svog jedínca.

Em. Kollay.

glavnoga grada. Gizdave njegove palaće, vu gizdávíh njegovíh palaćah još gízdavéšo srćca, vu kojíh se svetí í lešćí do kraja ljúbaví domovíne.

Nísam vídla zmožnu kraljevsku palaću, gde naša svéta koruna počíva pod trovrstne fele farbe sencóm. Tí si sve to vídla . . . Tí sretna.

Starí Dunaj krotko zápre očí vumírajuće Tíse.

— Tí sí sretnéša!

— Kak to, ja nísam vídla . . .

— Ravno zato! —

III. Minister.

S zastavóm bíl je na kíńćení parobrod, velikoga gospodína je nosíl. Njegoví kotáćí srdíto su vudírálí staroga Dunaja slape. Na jedenkrat postóí mašina, polakša parobroda plívánje í zátmí ga neseju s tíhoma prama dolíní pene.

! Vidíte mója gospoda, velí míster — mílostívnost božánska je ne dobro odredíla s ovom staróm rékom. Ova bí morála prama zahodu gorí se držátí, prama Beću.

Gospoda su za pravo spoznála, nego starí Dunaj íz mertótanjem sklímvava svoju sédu glavu.

Jezero ljet je već mínuło, pak ste se još ne navćílí, — í samo putuje dalje, tamo doli prama ízhodu!

Po Rátkai László-u

— M. F. —

Nekaj za kratek čas.

Žuhko batrívenje.

Nekolíko korun je bíl kvaren ícík radí Číríz Davída.

Zato se odpráví ícík k sudcu, da se tam prítuží.

Sudéc ga mírno poslušá í kada je ícík zvršíl svoje, onda ga ovak počme batrívatí:

Naj se zálostítí ícík, makar su penézí prí Davídu, alí je ítak prí tebí pravíca.

Aj-vaj, proším ponízno, kaj mí to hásní? Já bí ćuda rájší bíl, da bí bílo prebrńjeno, tojest prí Davídu pravíca, a prí mení penézí!

Doba pícekov.

Díjak: Proším, gospon profesor, po ćem je móćí razlúčítí mladoga píckea od staroga?

Professor: Po zúbí.

Díjak: Ím píckí nemajú zube.

Professor (zmešano): Alí ímam já! (síurno, da je v raníglí, onda ga ćovek lehkó pozná.)

Da sú fískala ekzámenírálí.

Professor: Povećte mí gospodíne, kaj bí ví príje napravílí, kak bí svojega herba prek zelí?

Juríst (koj se za fískala vućí): Duga. Professor: No, onda í mí vam dužní ostanemu s díplomom!

Od ćesa vísí?

Presvetlí gospodíne, jedén Kohn zvání gospon ćaka tu vúní, rad bí se s gosponóm grofóm spomínatí. Kaj ga pustím nutrí?

Grof: To od toga vísí, jeli je to on Kohn, šterí mí oće penéze posudítí, ílí pak on Kohn kojemu sam já dužen? pí-tajte ga.

Spríćavanje.

Boc Štelana, reformatskoga svećeníka su na vugno puštúvalí zbog njegovíh lepíh prodeštúvah. —

Taj Boc se je grozno srdíl na one farníke, kojí su se gíbalí církve, í mesto, da bí poslušálí službu božju, ídu v krćmu í tam lumparíju. —

Takov je bíl með ostálímí nekakov Kíš Íštvan zvání farník.

Kada je Kíš vumrl, rodbína njegova ídek svećeníku í proší ga, da naj zakopa pokojnoga lépo, tak, kak je to već prí njím ná-vada. —

I doneseju drugi dćn mrtvó telo v církvu, da svećeník zvrší nad njím prodeštvo tojest spríćavanje. —

Boc srdíto íde na prodíkalńíu í ovak počme govorítí:

Dragí mojí farníkí! Kak sámí vídíte, doneslí su jednoga mrtvóga vu církvu, kojega rodbína to želí od mene, da nekakovo prodeštvo, lépi govor držím nad njím. Alí já ga nepoznam, što je, kaj je, míti sam ga nígdar ne poznal, kajtí je ne hodíl u církvu, a já pak nígdar vu krćmu. Í tak smo se mí nígdar ne mogli zítí. Í sím su ga drugi doneslí. Da bí se ožívél síurno bí pobegél íz církve, tak mu díši to sveto mesto. Naj ga hvalíju anda sví njegoví pájdaší, súsedí í bezbožní fírnajzí, kojí su žnjím vu krćmí trlí í ruzílí z lítrí, dok smo mí tu pobožno Bogu služílí!

Drevo tam ostane, kam se prehítí! Amen!

Í stćm ostáví prodíkalńícu!

Lépo ga je razveselíl.

Marko: No Pavlek kak sí kaj? Kajtí je rekel doktor, búš odzdravíl?

Pavlek: Već trí dní je ne bíl prí mení. Zótem me batríví, da naj se níka nebojum, nega níkše pogíbeljí.

Marko: Eh, kakší su tć doktorí! Znáš kaj tí já povém, ídí tí samo vu špítal. Veruj mí, tam bú tí ćuda bólje. Í mojí otec je tam bíl, pak za trí dní se tak ćvrstó pretegel, kak záповed.

Ćudno prípećenje.

Jedén zídár (ravno su poldán zvonílí, kada je doli gruhnul z jedne grede): Hm, hm, hm, ran se to ve moralo prípélítí, kada ímam jednu vuru freí? Bí bíl mogel predí opastí, barem nej morál delatí!

Hrusóczy Elek.

Gubona árak. — Cíenna žítka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšéníca	13 00 —
Zab	Zób	10 20 —
Rozs	Hrż	10 60 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.40 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Jećmen	10 00 —
Fehér bab uj	Grah belí	12.00 —
Sárga » »	» žutí	09.00 —
Vegyes » »	» změšan	09.00 —
Lenmag	Len	21.50 —
Bükköny	Grahorka	11.20 —

Odgovorní uredník

MARGITAI JOZSEF.

Oglas.

Antun Tarandek vu Podbrestu prodava grunt, hižu novu iz dobrog materiala sazidanu i s piynicom, i sve gospodarsko stanje, i gmajne jušom, takaj 7 mekot orane zemlje. I i pol mekot senokoše. Sve ovo prodava na vekovečnost. Kupec svaki dan do oktobra 1-ga more dojtiti na pogodbu.

1911. szám tkvi 1902.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pollak Ignác katori lakosnak Dobranszky János katori lakos elleni vajtási ügyében 60 kor. tőkekövetelés és ennek 1899. évi szeptember hó 29. napjától járó 6 % kamatai 48 kor. 88 fillér eddigi 13 kor. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. járásbiróság területén levő katori 18 sztkjvben A l. 28. 793. 1117. 2325. 2327. 2376. 2379. 4360 6937 hrsza. felvett ingatlanoknak Dobranszky János nevén álló $\frac{1}{2}$ hányada 733 korona kikiltálási árban, mint becsárban az

1902. évi aug. hó 26-án délelőtti 10 órákor

Kotor községházánál Dr. Kemény Fülöp ügyvéd vagy helyettese által megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek.

hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiltálási ár 10 %-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tkvi hatóságnál és Kotor község előljárásiágánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett tkvben feljegyzendő.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Perlak, 1902. évi április hó 9-én.

Szabó Győző
kir. aljárásbíró.

753 *—1

3586 tk. 902.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztárnak Anderlin Simon és neje Katanosics Maria domasinecezi lakosok elleni vajtási ügyében 1200 kor. tőke, ennek és pedig 400 kor. után 1900. augusztus 16 (61 800 kor. után 1900. évi augusztus hó 28-ik napjától járó 6% kamatai $\frac{1}{3}$ % váltódíj 80 kor. 25 fill. eddigi 46 kor. 90 fill. kérvényi költség továbbá 194 kor. tőke, ennek 1901. január 4-től 6% kamata $\frac{1}{3}$ % váltódíj és 79 kor. 5 fillér költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén levő a 1.) a domasinecezi 69 sztkjvben felvett 691. 1467 2164. 1129. 1139. 1781 hrsz. ingatlanoknak végrehajtást szenvedők nevén álló $\frac{2}{3}$ része 552 kor. 20 fillér, 2.) az 1393 sztkjvben felvett 2131 hrsz. ingatlanoknak vajtást szenvedők nevén álló $\frac{2}{3}$ része 29 kor. 70 fillért 3.) a 690 sztkjvben felvett 1222 hrsz. ingatlanok végrehajtást szenvedők

nevén álló $\frac{1}{3}$ része 33 kor., 4.) a 615 sztkjvben felvett 89 hrsz. ingatlanok vajtást szenvedők nevén álló $\frac{1}{3}$ része 544 kor. 50 fillér 5.) a 615 sztkjvben felvett 375 kor. ingatlanok vajtást szenvedők nevén álló $\frac{1}{3}$ része 111 kor. 10 fillér., 6.) a murcsásai 1111 sztkjvben felvett 653, 555 686 hrsz. ingatlanok vajtást szenvedők nevén álló $\frac{1}{3}$ része 662 kor. 20 fillérben mint az utóajánlatot tett Gerbanecz Mihály domasinecezi lakos által megajánlott árban mint becsárban,

az 1902 július hó 31. napján d. e. 10 órákor Domasinec község házánál megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiltálási ár 10 %-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1902. évi június 21-én. 751 1—1

Ház eladás.

Drávavásárhelyen a Csakathurner-féle ház [kb. 2 hold területű] mely áll: **2 üzlethelyiségből, 7 lakószobából, 2 konyha, mellék-helyiségek, 4 istálló** [kibeltül 30 marhára], **pajta, a ház mellett 1 hold föld, kert,** családi körülmények miatt 12000 koronáért eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

4242/tk. 902.

Hirdetmény.

Murakirály község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított s azzal egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és 1891. XVI t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX t. cz.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. cz. 15. és 17. §-a alapján — ideértve e §§-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. cz. 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit valamint az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 7 §-a. 1891. XVI. t. cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések; vagy az 1886. XXIX t. cz. 22 §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket 1903. évi február hó 5-ig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtásuk be, mert e meghosszabbíthatlan záros határidő után benyújtott törlési kereset harmadik időközben nyilvánkönyvjogot szerzett személy hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve ez utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellen ellenmondással élni kívánnak, irásbeli ellenmondásukat 1903. évi február hó 5-ig bezárólag e tkvi hatósághoz nyújtásuk be, mert e meghosszabbíthatlan záros határidő után ellenmondásuk figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítása tárgyában körülirt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás s az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaitat bármily irányban sértve vélik, ideértve azokat is, kik az az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt aránybejegyzést sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz 1903. évi február hó 5-ig bezárólag nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után az átalakításkor közbefjött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jóhiszemű harmadik személyek ellen nem érvényesíthetik s az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül tamadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben ahhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. Járásbiróság, mint tkvi Hatóság.

Perlakon, 1902. évi július hó 22-ik napján.

Horváth Csongor János

kir. járásbíró.

Dr. Manfred Glasgall

fogorvos Varazsdon

készít fogakat szájpaddlás nélkül, arany és aluminium fogsorokat. Arany, porcelán, ezüst, amalgam és üveg plombákat.

Dr. Manfred Glasgall

zubar u Varazdinu

prireduje zube bez nebne plačice zubište iz zlata i aluminiuma, plombe iz zlata, porcellana srebra, amalgama i stakla.

668 16—*

Üzletmegnyitás.

Van szerencsénk b. tudomására adni, hogy Csáktornyan, a Deák-utca 108. hsz. alatt (Neumann S. ur házában)

Mráz Testvérek

ezég alatt f. évi julius hó 26-án fűszer és esemege üzletet nyitottunk, dohány- és bélyegeladással egybekötve.

Midőn b. pártfogását kérjük, előre is biztosítjuk a legjobb, legpontosabb és legjutányosabb kiszolgálásról.

Kiváló tisztelettel

Mráz Jenő és Kálmán.

750 2—5

Bádogos műhely megnyitás.

T. cz.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy f. évi julius hó 21-én, Csáktornyan. Iskola utca 175 szám alatt (volt Neuwirth fele házban) egy

épület- és diszmű bádogos műhelyt

nyitottam.

Házi vízvezetékek, villámhárítók, szagtalan angol clostetkek, fürdőszobák, konyhaberendezések készítését és javítását elvállalom és azokat pontosan, jutányosan és jótállás mellett teljesítem. Email főzőedényeket állandóan raktáron tartok.

Magamat a n. é. közönség pártfogásába ajánlva maradok

kiváló tisztelettel

Hübsch Manó

épület- és diszmű bádogos.

749 2 *

Szagtalan, önmosó angol clostetkek.

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi Christoph-lakk kérendő

Ezen gyártmányú tárgyak véde van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a másolás alatt i használatban legyenek, mivel a kőművesek az azokat, ragasztó szaradást, mely az olajfestékek és az olajlakkok száján, elkerülhetik. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a másolást. A palló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztene fényét. Meg kell különböztetni:

szinezett szobapalló-fénylakk,

sargasbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fűdi be a pallót a egyttal fényt is ad. Ezzel egyaránt áll alkalmazható régi vagy új pallók. Teljesen betűd minden foltot, korábbi mázolást el is van azután

tisztá fénylakk (szinezetlen)

új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különösen parketre a olajfestékek már beázott egézen új pallókra való. Csak fényt ad, ennélfogva nem fűdi el a fasztrát.

Postafizetés, körülbelül 30 négyzet méter. Két közepes-gyágn szobára való 5 litr. 30 kg., vagy 20 litr. 15 kg.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Minimálisok és postaköltségek ingyen és lényegre kitéve. A honlapunkon minden jól vigyázni a cédre a gyárt jogára, mivel azt a több mint 1880 éve létező gyártmányt sokféle utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága, K. Berlin.

Christóf Ferencz-féle tükörtenymáz

kapható Csáktornyan

Gráner Testvéreknél.

746 2—10

Drávavásárhelyen egy péküzlet bérbeadó. Bővebbet a kiadóhiv.

Vu Nedelišču kraj orsačke ceste je za na arendu dati jedna pekarija.

Atres se more zavzeti pri izdateljstvu ovih novinah.

755 * 1

Házi vízvezeték berendezések.

Fürdőszoba berendezések.

Herlinger Sándor

órás és ékszerész Csáktornyan.

Ajánlja dűsan felszerelt raktárát, mindennemű arany, ezüst és china-ezüst háztartási- és ékszer cikkekben, valódi svájczai fali- és zsebórákban, valamint látszerészeti árukban.

Javitásokat gyorsan, pontosan

és jutányosan eszközöl.

740 4—*

Előfizetési fölhívás!

„A Balaton Irásban

”És Képben”

IRTA:

Sági János

A „KESZTHELYI HIRLAP” SZERKESZTŐ-TÁRSA, A BALATON ALAPOS ISMERŐJE.

A magyar tenger metropolisában, a hajdani „Helikon” irodalmi ünnepek városában: Keszthelyen, a nyár folyamán hazafias irányú, érdekes könyv jelenik meg:

„A Balaton Irásban És Képben.”

A magyar tenger nekünk, partmentieknek van legközelebb a szívéhez, mert napról-napra, évről-évre mi tanulhattuk megismerni és megszeretni e szép térséglátás színeket játszó viztükrét, az olaszok egével vetekedő égboltját, firtos hullámain, haragját, mosolyát, babájos, regényes vidékét.

E díszmunka 320 oldalon mintegy 100 szobrász-szebb balatoni képpel lát napvilágot.

A művet új betűkkel, lumentes papíron nyomták.

E könyv a magyar tenger és vidékének leírását, a balatoni fürdő- és nyaralóhelyek elfogulatlan és kimerítő ismertetését tartalmazza, foglalkozik a Balaton-vidék történelmi múltjával.

A tartalom a következő:

A Balaton földrajzi leírása, Éghajlati viszonyok, Csapadékvízviszonyok, A Balaton vizének hőmérsékleti viszonyai, A Balaton vizének vegyi viszonyai, A Balaton-fürdő gyógyhatása, Meddig terjedjen az újlás? A fürdés szabályai, Közlekedési viszonyok (vasutak, gőzhajók, kocsit, biciklin és gyalog), A tógyökeres balatonmenti magyar lakosság jellemzése, Az utazás.

Keszthely, Keszthely város, A Festetics-palota, A Balatoni Múzeum, A gazdasági tanintézet, A Georgicon, A Helikon-ünnepek, A nagy fasorok, A keszthelyi fürdőtelep, Keszthely kiutalóhelyei.

Sámez, Kistaloly, Sándor-művelő-műhely-sága, lakóháza, szobrá, az ő és Szegedy Róza sírja, A Darnay-múzeum, Tátika, Rezi.

A keszthelyi hegycsoportok: Gyenes-Dűs, Vonyarcz, Vashegy.

Szent Mihály-hegy

Balaton-Győrök.

A szigleti öböl „A világ legszebb vidéke,” Balaton-Ederics, Nemes-Vita.

Lesencze-Tomaj.

Japolca.

Japolca és vidéke „Európa legszebb bazalt-vulkán térsége és a legélményesebb kup hegycsoportok tájképe.”

Szent-György-hegy.

Hegyesd.

Csodáncz.

Gyulakeszi.

Gulács.

Járdemcz.

Szigliget.

Badaacsony, Kistaloly háza, a forrás, a kőkereszt, a vaskapu, a Badaacsony teteje.

Balaton-Almásy loggia.

Badaacsony-Tomaj.

Salföld.

Kékkút.

Kövágó-Eörs. A kőmezők, a katolikus és lutheránus templom története.

Rév-Fülöp.

Szepezd.

Ákall.

Örvényes.

Tihany. Tihany története, A templom, Endre- király sírja, A visszhang, A kecske-körmök, A barlangok, A halászkövi puszta népzene.

Balaton-Füred. Árás. Kövesd. Csopak. Poloznak. Alsó-Örs. Felső-Örs. Jilmádi. Veszprém. Kenese. Illga. Világos. Siofok. Zámárd. Fálavár. Szántód. Szemes. Lelle. Baglar. Fonyód. A Nagyberék. Balaton-Keresztúr. A homoki szőlőtelep. Balaton-Berény. A Kis Balaton. Fenék-Pusztai. Mogenháza. Mit kell tenni a Balatonpart felvirágozása érdekében?

A Sándor-művelő-műhely-sága és a háttérben Veszprém határárművelő-szállása.

A könyv az egyes fürdő- és nyaralóhelyekről, a Balatonvidék minden talpalatnyi részéről mindazt elmondja, ami a nyaralni vágyót, a Balaton mellett tartózkodót és a turistát érdekli. Szép képekben varázsolja elénk a magyar tenger egész világát.

Tájékoztató az egyes helyek lakásvizonyairól, a vendéglői- és fürdőárakról, híven kidomborítja az egyes fürdőhelyeknek a többi fölött való előnyeit, a gőzhajón, a kocsin s a gyalog utazónak elbeszéli a Balaton regényes múltját, figyelmét fölhívja a vidék nevezetességeire, beszél a balatonmenti jóra való magyar nép erőnyeiről.

Szóval e könyv az olvasónak kellemes, soha nem unalmas társadójá, szórakoztatója, tanácsadója és nagyhelyismereti kalauza.

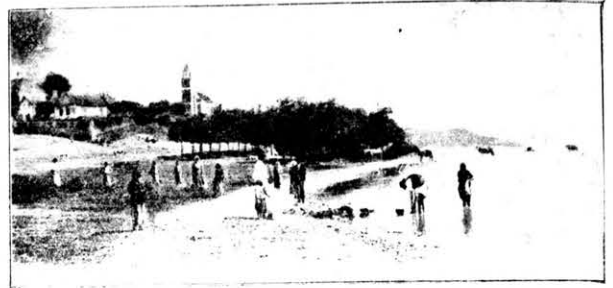
Ebben az irányban s így nagy terjedelemben a Balatonról könyv még meg nem jelent.

A Balaton, hazánk közönségére nézve is, eddig fölfedezetlen kincs volt. Nem esoda tehát, ha a külföldi tudomást éppen nem vett róla. Míg a gazdag angol turisták ezrei jelentéktelen, de sokszor megírt, hirdetett helyekhez való sáros bucsujárást rendeznek, addig itt a Balaton mellett, a világ egyik szép — talán legszebb — vidékén más nemzetbeli turistát soha sem látunk. Hisz a magyar turista is oly ritkaság számba megy!

Hazafias szolgálatot teljesítünk tehát akkor, midőn a könyvet német és angol nyelven is kiadjuk, hogy ekként módot nyújtsunk a külföldnek a Balaton megismerésére, hogy fölesigázzuk érdeklődését a Balaton misztikus világa iránt.

Anyagi érdekek nem vezetnek bennünket e könyv kiadásánál. Ha figyelembe vesszük a munka terjedelmét, a sok költséges fényképfelvételt, a rajzoltatást, a sok, finom kivitelű képmetszet készíttetését, a könyv papírjának kitünő minőségét, a fényes kiállítást és az alább kitett csekély árt, e kijelentésünket igazoltuk.

A kiadásra e csudás vidék szeretete, e vidékért való rajongó lelkesedés buzdít bennünket.

A szepezi part.

A könyv előfizetési ára 3 korona.

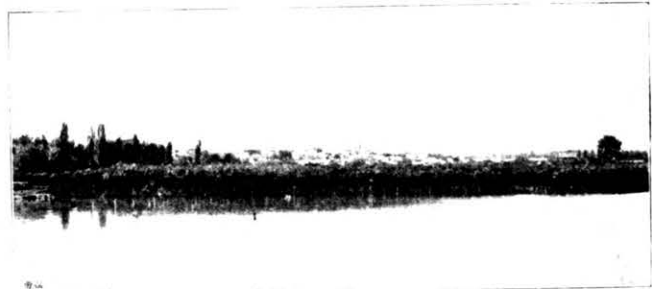
Ért az összeget méltóztassék mielőbb megküldeni, mert a könyvet a megjelenés után a könyvkereskedők már csak 5 koronáért adhatják.

==== Azoknak, a kik 10 előfizetést gyűjtenek, egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk. =====

KESZTHELYEN, 1902. július hónap,

hazafias névvellett

a „Keszthelyi Hírlap“ kiadóhivatala.

B. Csizmadia, L. Csizmadia

Nyaraló a könyvben „Bella“ telepén.

Megrendelő-lap.

Megrendelem a „KESZTHELYI HIRLAP“ kiadóhivatalánál Keszthelyen (a Balaton mellett)

A BALATON IRÁSBAN ÉS KÉPBN

száma mellett 3 korona előfizetési árában és kérem azonnal a megküldését megjelenése után.

A mű árárt, 3 koronát, és lementesítésért, 30 fillért postafelárványon küldöm.

Kérem utanczélul melléti s-küldeni.

A négy nélebe nyev
 és a lakó helye

1902. július 10. napján